

Sygnatura akt II AKa 398/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Jarosław Mazurek (spr.)

Sędziowie: SA Edyta Gajgał

SA Janusz Godzwon

Protokolant: Magdalena Szymczak

przy udziale prokuratora Prokuratury (...) Waldemara Kawalca

po rozpoznaniu 15 czerwca 2023 r.

sprawy **A. S.** oskarżonej o czyny z:

z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk, z art. 258 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

M. K. (1) oskarżonej o czyny z:

z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk, z art. 258 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżone i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt III K 153/21

zmienia zaskarżony wyrok co do A. S. w ten sposób, że z przypisanego jej w punkcie X części rozstrzygającej czynu ciągłego eliminuje zachowania opisane w punkcie XLI, XLIII, LI, LIII części wstępnej wyroku (odpowiednio czyny CCLXVII, CCLXIX, CCLXXVIII, CCLXXX aktu oskarżenia)

w pozostałym zakresie wyrok co do A. S. oraz M. K. (1) utrzymuje w mocy;

wydatki postępowania odwoławczego związane z apelacją prokuratora zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

zwalnia oskarżone z obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki poniesione w tym postępowaniu na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 398/22

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt III K 153/21 dotyczący M. K. (1) i A. S.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

#

co do kary

co do winy

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy****Ustalenie faktów**

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. S., M. K. (1)	brak nowych ustaleń w postępowaniu odwoławczym.		
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

--	--	--

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Prokurator (...)w Ś.zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych: A. S. i M. K. (1) i na podstawie art. 427§1 i art. 438 pkt 1 k.p.k orzeczeniu temu zarzucił:</p> <p>- obrazę przepisów prawa karnego materialnego to jest art. 294§1 k.k. poprzez pominięcie tego przepisu ustawy karnej w kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym: M. K. (1) w punkcie VI i A. S. w punkcie X części dyspozytywnej wyroku, jak również w opisie, że oskarżone dopuściły się ich w stosunku do mienia znacznej wartości mimo ustalenia, że zarówno A.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>S. i M. K. (1) działały w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem w ramach czynu ciągłego, co rodziło konieczność określenia na nowo wysokości szkody wynikającej z poszczególnych zachowań wchodzących w skład przypisanych im w punktach VI i X czynów ciągłych oraz uznania, że jej wysokość stanowi mienie znacznej wartości.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut prokuratora, co do powinności przyjęcia art. 294 § 1 k.k. jest częściowo trafny, zwłaszcza w sytuacji gdy sąd I instancji w miejsce zarzuconych przestępstw pozostających w zbiegu realnym przyjmuje działanie oskarżonych w warunkach czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k. o czym świadczy zmiana opisu czynów przypisanych oskarżonym w pkt. VI i w pkt. X części rozstrzygającej wyroku. Rzeczywiście rację ma prokurator, iż przy przyjęciu takiej konstrukcji działania oskarżonych podjętych z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu (jak przyjmuje to sąd I instancji), prawidłowym</p>		

postąpieniem powinno być zsumowanie wartości poszczególnych niekorzystnych rozporządzeń mieniem i przyjęcie mienia znacznej wartości w rozumieniu art. 294 § 1 k.k. oraz zastosowanie tej kwalifikacji zarówno w podstawie czynu przypisanego jak też w podstawie wymiaru kary. Z punktu widzenia obrazy prawa materialnego zarzut postawiony przez rzecznika oskarżenia publicznego jest słuszny, jednak uwzględniając kierunek i zakres złożonego środka zaskarżenia nie mógł on doprowadzić do oczekiwanego przez skarżącego rezultatu i zmiany wyroku zgodnie sugestiami zawartymi we wniosku końcowym apelacji. Otóż przypomnieć należy, że zgodnie z art. 433 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów uwzględniając treść art. 447 § 1 - 3 k.p.k. Przepisy te statuują regułę reformationis in peius określoną w art. 434 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. z której wynika, że Sąd Odwoławczy może orzec

na niekorzyść oskarżonego jedynie:

1. wtedy, gdy wniesiono na jego niekorzyść środek odwoławczy, oraz

2. w granicach zaskarżenia, chyba że ustawa nakazuje wydanie orzeczenia niezależnie od jego granic.

Mając na uwadze wskazane powyżej ustawowe ograniczenia w zakresie rozstrzygnięcia reformatoryjnego w toku postępowania odwoławczego i uwzględniając, że skarżący prokurator postawił wyłącznie zarzut obrazy prawa materialnego na podstawie art. 438 punkt 1 k.p.k., który dotyczył niezastosowania art. 294 § 1 k.k., a także uwzględniając iż apelacja nie została sformułowana w żadnym szerszym zakresie – bo wynika to z treści uzasadnienia apelacji to niemożliwe było prawne dokonanie korekty wyroku zgodnie z postulowanym w apelacji wnioskiem skarżącego. Wskazać należy, że skarżący prokurator w uzasadnieniu podniesionego zarzutu – strona 3 apelacji wskazuje: „Poza zakresem zarzutów apelacyjnych pozostają rozstrzygnięcia Sądu I instancji w przedmiocie wymiaru kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych,

skorzystania przez sąd z dobrodziejstwa zawieszenia wykonania kar łącznych pozbawienia wolności oraz wysokości orzeczonych na podstawie art. 33 § 2 k.k. kar grzywny, które to rozstrzygnięcia zostały przez oskarżyciela publicznego uznany za słuszne. Skarżący nie kwestionuje także zmiany kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu i uznania, iż zarzucone im aktem oskarżenia czyny zostały popełnione w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu to jest w ramach czynu ciągłego określonego w art. 12 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r." Dalej na stronie 4 uzasadnienia skarżący wskazuje, iż szczegółowe i logiczne w tym względzie ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji znajdują akceptację skarżącego, który nie podważa dokonanej oceny do dowodów i dokonanych w oparciu o nie oceny tych ustaleń". Z wyżej przytoczonego stanowiska skarżącego prokuratora wynika istotna dla rozstrzygnięcia apelacji okoliczność, iż po pierwsze skarżący nie kwestionuje i nie stawia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, po drugie nie kwestionuje wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności i kary grzywny, jak sam

podkreśla stawia zatem wyłącznie zarzut obrazy prawa materialnego dotyczącego niezastosowania art. 294 § 1 k.k. O, ile jak wskazano na wstępie zarzut ten wydaje się słuszny to jednak z uwagi na ograniczenia prawne oraz rzeczywistą treść wywiedzionej apelacji nie może być uwzględniony. Za słusznością takiego rozumowania pośrednio przemawia także treść art. 455 k.p.k., który daje Sądowi Odwoławczemu możliwość poprawienia błędnej kwalifikacji prawnej niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, ale tylko wtedy gdy nie zmienia ustaleń faktycznych. W przedmiotowej sprawie, co wskazano powyżej niemożliwe było dokonanie zmiany ustaleń faktycznych w postulowanym przez skarżącego kierunku art. 294 § 1 k.k., albowiem z treści apelacji wynika, iż skarżący prokurator wyzbył się takiego zarzutu. Zob. Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 10 marca 2020 r., V KK 185/19 (L.).

Wniosek

Prokurator wniosł o:
zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie art. 294§1

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>k.k., zarówno w opisie jak i w kwalifikacji prawnej czynów przypisanych A. S. i M. K. (1) w punkcie VI i X części dyspozytywnej orzeczenia i uznania że dopuścili się one przestępstw określonych w art. 286§1k.k. i art. 297§1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k., w zw. z art. 11§2 k.k., w zw. z art. 65§1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości w rozumieniu powołanego przepisu art. 294§1 kk.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek oskarżyciela publicznego o zastosowanie w czynie przypisanym oskarżonym art. 294 § 1 k.k. poprzez „dopisanie” w opisie czynu przypisanego obu oskarżonym, że doprowadziły do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości nie jest dopuszczalne prawnie, albowiem byłoby rozstrzygnięciem wbrew zasadzie wynikającej z art. 434 § 1 pkt. 2 k.p.k. Niedopuszczalne jest bowiem dokonywanie zmiany opisu czynu (a do tego sprowadzałoby się uwzględnienie zarzutu i wprowadzenie art. 294 § 1 k.k.) o jakikolwiek element niekorzystny dla sprawcy, w sytuacji gdy skarżący prokurator nie zarzucił</p>			

równocześnie błędu w ustaleniach faktycznych. Wbrew sugestiom skarżącego postulowana zmiana i przyjęcie w czynie przypisanym oraz podstawie wymiaru kary art. 294 § 1 k.k. nie jest wyłącznie poprawieniem błędnej kwalifikacji prawnej przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, bowiem w tym ustalonym przez sąd I instancji i niekwestionowanym przez skarżącego ustaleniu faktycznym w żadnym momencie tych ustaleń nie pojawia się ustalenie, iż oskarżone działały z zamiarem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (zamiar bezpośredni kierunkowy). Zdaniem Sądu Odwoławczego nie chodzi tutaj o brak arytmetycznego zsumowania poszczególnych udzielonych pożyczek, bowiem te rzeczywiście przekraczają 200.000 zł, ale chodzi o to, że dla przyjęcia odpowiedzialności również z art. 294 § 1 k.k. konieczne jest wskazanie w opisie czynu przypisanego ustawowego znamienia tego typu przestępstwa, że dotyczy to mienia znacznej wartości. Takiej zmiany wyroku nie sposób zaś poczynić wobec braku zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, zarzutu tego rodzaju

prokurator nie stawia, co w sposób oczywisty wynika z zacytowanego fragmentu uzasadnienia apelacji, w którym przyznaje, iż akceptuje ustalenia Sądu I instancji. O tym, że apelacja wywiedziona przez skarżącego prokuratora nie była dość wnikliwie przemyślana świadczy także wniosek końcowy - o akceptacji kar wymierzonych oskarżonym, chociaż skarżący postuluje przyjęcie odpowiedzialności z art. 294 § 1 k.k.. Dość przypomnieć, że przestępstwo to zagrożone jest karą od roku do lat 10 pozbawienia wolności i w przypadku akceptacji kary wymierzonej M. K. (2) na poziomie 10 miesięcy pozbawienia wolności, to zastosowanie art. 294 § 1 k.k. spowodowałoby konieczność podwyższenia tej kary, co byłoby wykroczeniem poza zakres zaskarżenia. Z przytoczonych wcześniej względów z uwagi na ograniczenia procesowe, co do zakresu i kierunku rozstrzygnięcia na niekorzyść oskarżonych jedynym prawnym rozstrzygnięciem było nieuwzględnienie wniosku prokuratora o zmianę wyroku w postulowanym zakresie.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 455 k.p.k.</p> <p>Ponieważ nie wpłynął wniosek o sporządzenie uzasadnienia od obrońców oskarżonych na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. w związku z art. 457 § 2 k.p.k., Sąd Apelacyjny ograniczył zakres podmiotowy i przedmiotowy uzasadnienia do apelacji prokuratora, który jedyny złożył wniosek o jego sporządzenie i doręczenie.</p>
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Sąd Odwoławczy po stwierdzeniu wystąpienia podwójnych zarzutów pod którymi zarówno w akcie oskarżenia jak i też części wstępnej wyroku stała oskarżona A. S. na podstawie art. 440 k.p.k. zobligowany był do wyeliminowania tych powtórnie opisanych czynów dotyczących tych samych zdarzeń i tych samych osób, a to czynu opisanego w pkt. XLI i pożyczkobiorcy G. R., zarzutu opisanego w pkt. XLIII i pożyczkobiorcy R. A., zarzutu opisanego w pkt. LI i pożyczkobiorcy K. O., zarzutu opisanego w pkt. LIII i pożyczkobiorcy H. S..</p>	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<p>Sąd Apelacyjny utrzymał wyrok Sądu I instancji w następującym zakresie:</p> <p>V. M. K. (1) uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie CCXXIII aktu oskarżenia, to jest za winną popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>VI. M. K. (1) uznaje za winną popełnienia czynów opisanych w punktach CCXXIV oraz CCXXVI - CCXLIV</p>	

aktu oskarżenia z tym, że przyjmuje nadto, iż oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, to jest za winną popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pobawienia wolności, zaś w oparciu o art. 33 § 2 k.k. wymierza 100 (sto) stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

VII. na podstawie art. 85 k.k. orzeka wobec M. K. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. zawiesza oskarżonej M. K. (1) warunkowo wykonanie orzeczonej wyżej kary łącznej pozbawienia wolności na okres lat 3 (trzech),

IX. A. S. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie CCXLV aktu oskarżenia, to jest za winną popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

X. A. S. uznaje za winną popełnienia czynów opisanych w punktach CCXLVI – CCLXXVI oraz CCLXXVIII – CCLXXXIV aktu oskarżenia z tym, że nadto przyjmuje, iż popełniła je wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonymi osobami, działając ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu oraz stwierdza, że zachowania opisane w punktach CCLXV oraz CCLXXVIII aktu oskarżenia są tożsame, to jest winną popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś w oparciu o art. 33 § 2 k.k. wymierza 100 (sto) stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XI. na podstawie art. 85 k.k. wymierza A. S. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

XII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. zawiesza warunkowo A. S. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres lat 3 (trzech),

<p>XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej A. S. na poczet orzeczonej kary grzywny jej zatrzymanie w dniu 26.08.2014 roku, przyjmując, iż ten dzień jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny,</p> <p>XIV. zasądza od oskarżonych R. T., M. K. (1), A. S. wydatki w częściach równych spowodowane ich sprawami od chwili wszczęcia postępowania, zaś zwalnia ich od ponoszenie opłat w sprawie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku w zakresie podniesionego zarzutu i wniosków zawartych w apelacji prokuratora doprowadziła do stwierdzenia, iż sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób rzetelny, dokonał ustaleń faktycznych w zakresie zarzuconych oskarżonym przestępstw, które zostały przez skarżącego zaakceptowane. Ustalenia te wynikają z dowodów osobowych i dowodów z dokumentów. Ocena ta uwzględnia zasady wynikające z art. 410 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., których to przepisów sąd I instancji nie naruszył. Skoro argumenty podniesione w apelacji nie mogły być uwzględnione to należało utrzymać w mocy rozstrzygnięcie dotyczące przesądzenia o sprawstwie i winie oskarżonych (z uwzględnieniem korekty wyroku).</p> <p>Jakkolwiek wyrok został zaskarżony także przez obrońców oskarżonych, to jednak brak wniosku o uzasadnienie od tej strony procesu zwalnia sąd odwoławczy z obowiązku odnoszenia się także do kontroli rozstrzygnięcia o karach jednostkowych i karze łącznej. Sąd Okręgowy uwzględnił wszystkie mające znaczenie w tej materii okoliczności i nadał im właściwe znaczenie. Podziela Sąd Apelacyjny przywołane przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumenty, nie widząc potrzeby ich powielania.</p>	
<p>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Na skutek apelacji prokuratora i oskarżonych Sąd Odwoławczy orzekł następująco:</p> <p>I. zmienia zaskarżony wyrok co do A. S. w ten sposób, że z przypisanego jej w punkcie X części rozstrzygającej</p>	

<p>czynu ciągłego eliminuje zachowania opisane w punkcie XLI, XLIII, LI, LIII części wstępnej wyroku (odpowiednio czyny CCLXVII, CCLXIX, CCLXXVIII, CCLXXX aktu oskarżenia)</p> <p>II. w pozostałym zakresie wyrok co do A. S. oraz M. K. (1) utrzymuje w mocy;</p>	
Zwiążle o powodach zmiany	
<p>Konieczność wyeliminowania czynów opisanych w punkcie XLI, XLIII, LI, LIII części wstępnej wyroku (odpowiednio czyny CCLXVII, CCLXIX, CCLXXVIII, CCLXXX aktu oskarżenia) wynika z faktu, że są to powtórzone czyny opisane w pkt XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XL części wstępnej wyroku.</p>	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>III. wydatki postępowania odwoławczego związane z apelacją prokuratora zalicza na rachunek Skarbu Państwa;</p> <p>IV. zwalnia oskarżone z obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki poniesione w tym postępowaniu na rachunek Skarbu Państwa.</p>

PODPIS		
SSA Edyta Gajgał	SSA Jarosław Mazurek	SSA Janusz Godzwon

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator (...)w Ś.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia dotyczące A. S. i M. K. (1)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana